

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هُنَّ مِنْ سَعْيَةٍ أَيَّتَهُ

به اسم الله رحمان رحيم

وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا^١ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَاهَا^٢ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا^٣

و شمس و روشنی آن (شاهد است) * و قمر چون دنبال کند آنرا * و نهار چون محلل کند آنرا *

وَاللَّيلُ إِذَا يَغْشِيهَا^٤ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَهَا^٥ وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَّهَا^٦

و لیل چون پوشاند آنرا * و سماء و آنچه بنا کرد آنرا * و زمین و آنچه گستر داد آنرا *

وَنَفْسٌ وَمَا سَوَّهَا فَاللَّهُمَّ هَا فُجُورُهَا وَتَقْوِهَا قُلْ

وَنَفْسٌ وَآنْجَهُ سَوَاءٌ كَرْدَآنْرَا * دَادَ الْهَامَ آنْرَا فَجُورُ آنْرَا وَ تَقْوَا آنْرَا * يَافْت

أَفْلَحَ هَنْ زَكَّهَا وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا كَلْبَتْ ثَمُودْ

فَلَاحَ هَرَكَهُ پَاكَ كَرْدَآنْرَا * وَ فَرُورْفَتَ هَرَكَهُ بَخَاكَ زَدَ آنْرَا * تَكْذِيبَ كَرْدَ ثَمُودْ

يُطْغِوْهَا لَذِ اتْبَعَثَ أَشْقَهَا فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ

بَا طَغْيَانِ خَوْدَ * كَهُ بَعَثَ كَرْدَ شَقَى خَوْدَرَا * بازَ گَفْتَ بَهُ آنَهَا رَسُولُ اللَّهِ

نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقِيَهَا ^{صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} فَلَذَّ بُوْهُ فَعَقَرُوهَا هُ فَلَمْ مُدَمَّ عَلَيْهِمْ

ناقه^۱ الله است و سقايه کnid آنرا * کردن تکذib او را و کردن عقر آنرا، ^۲ سر کوب کرد آنها را

رَبُّهُمْ بَذَنَّبُهُمْ فَسَوَّهَا ^{صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} وَلَا يَخَافُ عَقْبِهِمْ ^{۱۵}

رب آنها بگاهای آنها و سواه کرد آنرا* و او ندارد خوف عاقبت آنرا *

۱) ناقه: شتر ماده

۲) عقر: بی کردن یا قطع کردن اوتار پاچه حیوان. (تا ناقه به آب نرسد و برحلت رقبه او تمسخر کنند)